

Οί τελετουργίες τῶν Ἰνδιάνων ποὺ διασώθηκαν εἶναι πολλές, σπουδαίες κι ὁμορφες. Αὐτὴ ποὺ ἀκολουθεῖ μᾶς δίνει ἓνα μοναδικὸ ἔσως στὸν κόσμον παράδειγμα ὁλοκληρωμένης μύησης σὰν αὐτὴν ποὺ ὑποθέτουμε γιὰ τὰ Ἑλευσίνια Μυστήρια. Τὴ διατήρησε ἡ Ἄλις Φλέτσερ (1904) ὅπως τὴν κατάγραψε ἀπ' τὸ στόμα τοῦ Ταχिरασαγούτσι, Ἰνδιάνου Πῶνου ἱερέα, Κούραχους τῆς τελετουργίας. Σ' αὐτὸν ἀνέκουν καὶ τὰ σχόλια.

Τὴν τελετουργία διεύθυνε ὁ κορυφαῖος Κούραχους μὲ τοὺς ἱερεῖς ἀκολουθοῦσους του κι ἐπαιρναν μέρος δυὸ ὁμάδες, οἱ Πατέρες καὶ τὰ Παιδιά, μ' ἐπικεφαλῆς τὸν Πατέρα καὶ τὸ Γιό. Ἀρχηγοὶ ἢ μέλη τῶν ὁμάδων ἦταν συχνὰ οἱ ἀρχηγοὶ τῆς φυλῆς μὲ τοὺς συγγενεῖς τους. Ὑπῆρχαν καὶ καθορισμένοι ρόλοι, ὅπως τυμπανιστές, τραγουδιστές, «δυὸ γιатроί».

Ἡ τελετουργία περιλάμβανε εἴκοσι ἱεροτελεστικά σὲ τρία μέρη: ἑπτὰ τῆς Προετοιμασίας, ἑπτὰ τῆς Δημόσιας Τελετουργίας καὶ ἕξ τῆς Μυστικῆς Τελετουργίας. Σκοπὸς τῆς Προετοιμασίας ἦταν ἡ κατασκευὴ κι ὁ ἀγιασμός τῶν sacra, τῶν Χάκο, ἔργο τῆς ὁμάδας τοῦ Πατέρα, ποὺ τὴν ἔκαναν στὸ Σπίτι τους· ἡ εἰδοποίηση τῆς ὁμάδας τοῦ Γιοῦ γιὰ τὸν ἐρχαμὸ τῶν Πατέρων· τὸ ταξίδι ὥς τὸ Σπίτι τῶν Παιδιῶν καὶ ἡ ὑποδοχὴ τους ἐκεῖ. Ἡ Δημόσια Τελετουργία γινόταν στὸ Σπίτι τῶν Παιδιῶν καὶ περιλάμβανε ἱερὰ γέυματα, ἐπικλήσεις τῶν φυσικῶν δυνάμεων καὶ τῶν ὁραμάτων ποὺ ἀποκάλυψαν τὰ ἱεροτελεστικά. Ἡ Μυστικὴ Τελετουργία εἶχε ἐπίκεντρο τὴ συμβολικὴ γέννηση καὶ τὸν ἀγιασμὸ τοῦ παιδιοῦ· μ' αὐτὸ συμβολιζόταν ἡ καθιέρωση τῆς συγγένειας ἀνάμεσα στοὺς Πατέρες καὶ τὰ Παιδιά: ἡ ὑπόσχεση τῆς γέννησης παιδιῶν, ποὺ ἦταν ἡ δύναμη κι ὁ πλοῦτος τῶν κλάν τῆς τελετουργίας.

Ἐδῶ δίνουμε τὸ πρῶτο μέρος, τὴν Προετοιμασία, ξεχωρίζοντας (μὲ ἀστερίσκο) τὰ λόγια τοῦ Ταχिरασαγούτσι. Θ' ἀκολουθήσουν τ' ἄλλα δυὸ μέρη.

Η ΠΡΟΕΤΟΙΜΑΣΙΑ

Πρῶτο Ἱεροτελεστικὸ

Ἡ ἀρχὴ γίνεται μὲ τὴν ἐπικλήση τῶν δυνάμεων ποὺ εἶναι: Ἀγουαχόκσου (Ὁ Οὐρανός, ὁ τόπος κατοικίας τοῦ) Τιράγουα Ἀτιους (Ἡ Μεγάλῃ Δύναμη), Χοτόρου, (οἱ Ἀνεμοὶ), Σακούρου (Ὁ Ἥλιος), Χ' ουράρου (Ἡ Μητέρα Γῆ), Τοχάρου (Ἡ Ζωοδότρα Βλάστηση), Τσαχάρου (Τὸ Νερό)· Κουσάρου (Ὁ Ἱερὸς Τόπος), Χ' ἀκάρου (Τὸ Σπίτι τῆς Ζωῆς), Κεχάρου (Τὸ Τεῖχος),

Καταχάρου (Ἡ Ἑστία), Κεκάρου (Τὰ φλεγόμενα Κάρβουνα)

☆ Καθὼς τραγουδάμε... τρίβουμε τὰ ραβδία γιὰ νὰ κάνουμε τὴν ἱερὴ φωτιά νὰ ῥθεῖ καὶ σκεφτόμαστε τὴν κατώτερη δύναμη ποὺ φανερώνει τὸν ἑαυτὸ της στὸ φλεγόμενο ξύλο.

Κορίτου (Οἱ Φλόγες) καὶ Χιγουατούρου (Ἡ Ἐμπατή, ἀπ' ὅπου «ὁ ἄνθρωπος πάει μπροστὰ καὶ πίσω» καὶ συμβολίζει «τὶς μέρες τῆς ζωῆς τοῦ ἀνθρώπου»).

Ἱερὰ ἦταν καὶ τὰ διάφορα ἀντικείμενα ποὺ ἐτοιμάζονταν ἀπὸ τὶς προηγούμενες μέρες μὲ τραγούδια καὶ προσευχές. Τὰ πιὸ σπουδαῖα ἦταν δυὸ ραβδία («φτερωμένες βέργες, ἓνα μέτρο περίπου μᾶκρος, καμωμένες ἀπὸ ξύλο μελιᾶς»). Τὸ ἓνα ραβδί ἦταν βαμμένο γαλάζιο καὶ συμβόλιζε τὸν οὐρανό, μ' ἓνα κόκκινο αὐλάκι στὸ μᾶκρος του ποὺ συμβόλιζε τὸ κόκκινο πέρασμα «ἀπ' ὅπου ἡ ἀνάσα τοῦ ἀνθρώπου ἔρχεται καὶ φεύγει γιὰ νὰ τοῦ δίνει ζωή». Ἡ βέργα ἦταν φτερωμένη σὰ βέλος, γιὰ νὰ συμβολίζει τὴν ἀσφάλεια. Ἀπὸ πάνω της κρέμονταν σὲ σχῆμα βεντάλιας δέκα πούπουλα ὠριμοῦ καστανοῦ ἀητοῦ καὶ δεμένα στὸ ξύλο ἦταν τὸ κεφάλι ἐνὸς δρυοκολάπτης, τὸ κεφάλι καὶ τὸ στήθος μιᾶς πάπιας καὶ μιὰ δέσμη πούπουλα κουκουβάγιας. (Ὁ ἀητὸς εἶναι ἀγριασμένος στὶς Ἀπάνω Δυνάμεις καὶ εἶναι τὸ μέσο ἐπικοινωνίας ἀνάμεσα σ' αὐτὲς καὶ τὸν ἄνθρωπο. Ὁ δρυοκολάπτης ἀποτρέπει τὴν καταιγίδα καὶ τὸν κεραυνό. Ἡ πάπια ὁδηγεῖ σωστὰ ἀπὸ ψηλὰ ἢ στὸ νερό. Ἡ κουκουβάγια βοηθεῖ καὶ προστατεύει τὴ νύχτα). Τέλος στόλιζαν τὴ βέργα κόκκινες κι ἄσπρες κορδέλες ποὺ παρίσταναν τὸν ἥλιο καὶ τὸ φεγγάρι, τὴν ἡμέρα καὶ τὴ νύχτα καὶ μιὰ τούφα γαλάζιο πούπουλο ποὺ συμβόλιζε τὸν καθαρό γαλάζιο οὐρανό. Ἡ ἄλλη βέργα ἦταν ὁμοία, μόνο ποὺ ἦταν βαμμένη πράσινη γιὰ νὰ συμβολίζει τὴ γῆ καὶ ἡ κρεμαστὴ βεντάλια ἦταν καμωμένη ἀπὸ ἑπτὰ πούπουλα ἄσπρου ἀητοῦ. Ἡ σημασία τοῦ συμβόλου τοῦ καστανοῦ ἀητοῦ, τῆς Κάγουας, εἶναι πολὺ μεγάλη:

☆ Σ' αὐτὴ τὴν τελετουργία ὁ καστανὸς ἀητὸς ὀνομάζεται Κάγουας. Αὐτὸς ὁ ἀητὸς ἔχει γίνοι ἱερὸς μὲ τὸ νὰ θυσιάσῃ στὸν Τιράγουα. Τὰ πούπουλά της ἔχουν δεθεῖ πάνω στὴ βέργα ποὺ ἔχει βαφτεῖ γαλάζια γιὰ νὰ παρίστανει τὸν οὐρανό. Αὐτὴ ἡ βέργα βάφτηκε καὶ στολίστηκε πρώτη γιὰτὶ εἶναι θηλυκὸ καὶ ὁδηγός. Παρίστανει τὴ νύχτα, τὸ φεγγάρι, τὸ δορρά καὶ συμβολίζει τὴν καλοσύνη καὶ τὴ βοήθεια. Θὰ φροντίζει τὸ λαό. Εἶναι ἡ μητέρα. Σ' ὅλη τὴν τελετὴ ὁ Κούραχους βαστάει αὐτὴ τὴ φτερωμένη βέργα.

Ὁ ἄσπρος ἀητὸς δὲν εἶναι ἱερός· δὲν ἔχει θυσιαστέϊ στὸν Τιράγουα. Ἐχει λιγότερη δύναμη ἀπ' τὴν Κάγουας· εἶναι ἐπιρρεπὴς στὸν πόλεμο, στὸ νὰ πληγώνει. Δὲ μπορεῖ νὰ ὀδηγεῖ, πρέπει ν' ἀκολουθεῖ. Γι' αὐτὸ ἡ πράσινη βέργα βάφεται τελευταία κι ὅλα τὰ στολίδια θάζονται πάνω της ὅταν ἡ ἄλλη βέργα τελειώσει. Αὐτὴ ἡ φτερωμένη πράσινη βέργα παριστάνει τὸ ἀρσενικό, τὴ μέρα, τὸν ἥλιο καὶ τὸ νότο. Στὴν τελετὴ τὴ βαστάει ὁ παραστάτης τοῦ Κούραχους ποὺ ἡ θέση του εἶναι δεξιὰ στὸν Κούραχους, πρὸς τὸ νότο.

Ὅταν κινούμαστε μέσα στὴν κατοικία κυματίζοντας τίς δυὸ φτερωμένες βέργες σύμφωνα μὲ τὸ ρυθμὸ τοῦ τραγουδιοῦ ποὺ τραγουδοῦμε, ἡ Κάγουας, ὁ καστάνος ἀητὸς, μεταφέρεται κοντὰ στὸ λαό, καὶ ἡ βέργα μὲ τὴν ἄσπρη φούντα στὴν πέρα ἄκρη, μακριὰ ἀπ' τὸ λαό, ὅπου μπορεῖ νὰ κάνει καλὸ μὲ τὸ νὰ τοὺς ὑπερασπίζει καὶ νὰ τραβάει μακριὰ κάθε κακὸ. Ἄν μεταφερόταν κοντὰ στὰ παιδιά θὰ τοὺς ἔφερνε πόλεμο καὶ βάσανα. Πάντα κοντὰ στὸ λαὸ κρατιέται ὁ καστάνος ἀητὸς καὶ κυματίζεται πάνω ἀπ' τὰ κεφάλια τους γιὰ νὰ τοὺς φέρνει τὰ δῶρα τῆς ἀφθονίας καὶ τῆς εἰρήνης.

Τὸ ἴδιο σπουδαῖο μὲ τίς βέργες εἶναι τὸ ντρομπουόκι τοῦ ἀραποσιτιοῦ ποὺ συμβολίζει τὴ Μάνα Ἀραποσίτι, τὸ πνεῦμα τοῦ ζωοδότη σπόρου. Διαλέγουν ἓνα ἄσπρο ντρομπουόκι καὶ τὸ δένουν σ' ἓνα στήριγμα. Ἡ κορφὴ του εἶναι θαμμένη μπλέ, συμβολικὴ πάλι τ' οὐρανοῦ, καὶ ἀπὸ κεῖ ξεκινᾶνε πρὸς τὰ πλάγια τέσσερες γραμμές, ἐμβληματικὲς τῶν τεσσάρων δρόμων (τὰ σημεῖα τοῦ ὀρίζοντα) ποὺ ὀδηγοῦν ἀπ' τὰ οὐράνια στὴ γῆ. Στὴν κορφὴ τοῦ ντρομπουόκι εἶναι δεμένο ἓν' ἄσπρο πούπουλο συμβολικὸ τῶν σύννεφων καὶ τῆς ἀνάσας τ' οὐρανοῦ.

☆ Τὸ ντρομπουόκι παριστάνει τὴν ὑπερφυσικὴ δύναμη ποὺ κατοικεῖ στὴ Χ' σουράου, τὴ γῆ ποὺ παράγει τὴν τροφὴ ποὺ συντηρεῖ τὴ ζωὴ· ὀνομάζουμε λοιπὸν τὸ ντρομπουόκι Χ' ατίρα, μάνα ποὺ ἀποπνέει ζωὴ. Ἡ δύναμη ποὺ τὸ κάνει νὰ μπορεῖ νὰ παράγεται ἔρχεται ἀπὸ ψηλά· γι' αὐτὸ τὸ λόγο βάφουμε τὸ ντρομπουόκι μὲ μπλέ χρῶμα.

Στὸ θάψιμο τοῦ ντρομπουόκι χρησιμοποιεῖται μπλέ λάσπη. Ἡ λάσπη ἀνακατεύεται μὲ τρεχούμενο νερό· τὸ τρεχούμενο νερὸ παριστάνει τὴ συνέχεια τῆς ζωῆς ἀπὸ τὴ μιὰ γενιὰ στὴν ἄλλη· νερὸ ἀπὸ πηγὴ ἢ πηγάδι δὲν μπορεῖ νὰ χρησιμοποιηθεῖ στὴν τελετουργία. Ἡ ἀνάμιξη γίνεται σὲ μιὰ ξύλινη κούπα.

☆ παρμένη απ' τὰ δέντρα, ένα μέρος από το ζωντανό ντύμα της Μάνας Γής, που παριστάνει τη δύναμη της Τοχάρου. Ή κούπα είναι στρογγυλή, σαν το θόλο τ' ουρανού κι έχει το μπλε χρώμα που κι αυτό παριστάνει τον ουρανό. Ή κούπα είναι το άγγειο απ' το οποίο τρώμε όταν έκτελούμε το ιερό γεύμα του άραποσιτιού. Πώς να παράγουμε το άραποσίτι, μās το δίδαξε ο Τιράγουα.

Αυτή ή κούπα ή άλλη όμοια χρησιμοποιείται στη βαφτιστική Τελετουργία του Δέκατου Έβδομου Ίεροτελεστικού. Ύπηρχαν και μερικά άλλα τελετουργικά αντικείμενα, συμπληρωματικά κι όχι πραγματικά ιερά. Μετά την έτοιμασία τους γινόταν προσφορά καπνού κι έτσι έκλεινε το Πρώτο Ίεροτελεστικό.

Δεύτερο Ίεροτελεστικό

Το δεύτερο ιεροτελεστικό είναι μια προαπεικόνιση του ταξιδιού (όπως το ονομάζει ή Α. Φλέτσερ). Θα ακολουθήσει το πραγματικό ταξίδι, που έκτελείται κάτω απ' την οδηγήση του σύμβολου του άραποσιτιού, της Μητέρας Άραποσίτι, του πνεύματος του άραποσιτιού, της ζωοδότρας βλάστησης. Σ' αυτό το πνευματικό ταξίδι οί Πατέρες τραγουδάνε, στροφή τη στροφή, πιστεύοντας πώς τὰ πνεύματά τους κάτω απ' την οδηγήση του πνεύματος του άραποσιτιού, φτάνουν πραγματικά στον τόπο του Γιού και του γνωστοποιούν για τί έχει έκλεγεϊ.

☆ Δέν ταξιδεύει το ντρουμπούκι μές απ' τον άέρα ούτε και τὰ σώματά μας ακολουθούν· το πνεύμα του άραποσιτιού προχωράει και τὰ πνεύματά μας ακολουθούν, ταξιδεύουν μαζί τους προς τον τόπο του Γιού... Πρέπει να προσηλώνουμε το νοϋ μας στη Μητέρα Άραποσίτι και στον Γιό που αναζητάμε. Είναι κάτι πολύ δύσκολο να γίνει. Όλα τὰ πνεύματά μας πρέπει να έγνωθουν σ' ένα πνεύμα και σαν ένα πνεύμα πρέπει να πλησιάσουμε το πνεύμα της Μητέρας Άραποσίτι. Αυτό είναι κάτι πολύ δύσκολο να γίνει.

Όταν συμπληρωθεί το ταξίδι και φτάνουν στη κατοικία του Γιού

☆ ο Γιός δέ μās βλέπει καθώς στεκόμαστε έχει κοιμάται (...). Προσηλώνουμε το νοϋ μας στη Μητέρα Άραποσίτι και στο Γιό. αν δείξουμε πραγματική διάθεση, θ' αποκριθεί σ' άγγιγμά της. Δέ θα ξυπνήσει, δέ θα τη δει, αλλά θά δει σ' όνειρο αυτό που τ' άγγιγμά της θά του φέρεi (...). Μετά, όταν ξυπνήσει, θά θυμάται τ' όνειρό του και καθώς το σκέφτεται, θά καταλάβει πώς έκλέχτηκε να γίνει ο Γιός και πώς όλα τὰ καλά που έρχονται

μέ την τελετουργία πού θά τόν κάνει Γιό τώρα τοῦ εἶναι ταγ-
μένα.

Τρίτο Ἱεροτελεστικό

Στό τρίτο ἱεροτελεστικό στέλνονται πραγματικοί ἀπεσταλμένοι
στό Γιό. Οἱ ἀπεσταλμένοι λένε καθῶς ἔρχονται:

☆ Κοίτα! Ὁ πατέρας σου ἔρχεται

καί

☆ καθῶς ὁ Γιός ἀκούει τὰ λόγια τῶν ἀπεσταλμένων θά θυμη-
θεῖ τ' ὄνειρό του, ὅπου ἡ Μητέρα Ἀραποσίτι τόν ἄγγιξε. Καί
καθῶς κοιτάει τοὺς ἄντρες θ' ἀναγνωρίσει τή φυλή ἀπ' ὅπου
ἦρθαν καί θά καταλάβει ποιοὺς τόν διάλεξε γιά Γιό.

Ἄν δέχεται τήν τιμή, λέει στοὺς ἀπεσταλμένους νά γυρίσουν
στήν Πατρίδα καί νά ποῦν:

☆ Εἶμαι ἕτοιμος.

Τέταρτο Ἱεροτελεστικό

Στήν ἀρχή τοῦ τέταρτου ἱεροτελεστικοῦ ὑψώνουν τὰ sacra σ'
ἓνα κοντάρι μπροστά στήν εἴσοδο τῆς κατοικίας.

☆ Στέκεται ἐκεῖ γιά νά φυσάει ὁ ἄνεμος τῆς αὐγῆς πάνω στά
Χάκο καί νά χτυπᾶνε οἱ πρῶτες ἀκτίες τοῦ ἡλίου τὰ ἱερὰ
πράγματα καί νά τοὺς δίνουν ζωή.... Ὅλα γίνονται μέσα σέ
σιωπὴ προτοῦ ξημερώσει.

Μετά ὁ Κούραχος μυρώνει τόν ἑαυτό του, τοὺς δοηθοὺς του
καί τόν ἀρχηγό τῶν Πατέρων καί ὅλοι οἱ μυρωμένοι τραγου-
δᾶνε ἓνα τραγούδι ἐμβληματικό τῆς ὁδήγησης τοῦ Πνεύματος
τοῦ Ἀραποσιτιοῦ.

☆ Καθῶς τραγουδᾶμε αὐτὸ τὸ τραγούδι θυμόμαστε πῶς ἡ Μη-
τέρα Γῆ εἶναι πολὺ παλιά. Εἶναι παντοῦ, ξέρεי ὅλους τοὺς ἀν-
θρώπους, ἔδωσε τή ζωή σ' ὅλους μας τοὺς πατέρες, δίνει ζωή
σ' ἐμᾶς καί θά δίνει ζωή στά παιδιά μας. Τὸ ντρουμπούκι πα-
ριστάνει τή σεβαστὴ Μητέρα Γῆ καί ἐπίσης τὸ κύρος πού δι-
νουν οἱ ἀπάνω δυνάμεις (...). Καθῶς τραγουδᾶμε νομίζουμε
πῶς ἡ Μητέρα ἐκπνέοντας τή ζωή, πού ἔχει βγεῖ ἀπ' τὸ πα-

ρελθόν, ἔχει τώρα ἀρχίσει νὰ μᾶς ὀδηγεῖ στοὺς ταξίδι πού πρόκειται ν' ἀρχίσουμε καὶ στὴν ἐκπλήρωση τοῦ πόθου μας νὰ μᾶς δοθοῦν παιδιὰ, νὰ μὴ μᾶς λείψουν οἱ γενιὲς στοὺς μέλλον καὶ νὰ εἶναι γερόδες ὁ δεσμός ἀνάμεσα στὸν Πατέρα καὶ στοὺς Γιό.

Μετὰ οἱ μυρωμένοι ἄντρες ὑψώνουν τὰ Χάκο καὶ τὰ προσφέρουν διαδοχικὰ στὶς Δυνάμεις τῆς Ἀνατολῆς, τῆς Δύσης, τοῦ Νότου καὶ τοῦ Βορρά, ἐνῶ αὐτοὶ πού τὰ κρατᾶνε κινεῖνται σὲ μιὰ φιγούρα πού μμμεῖται τὴν ἀνθρώπινη μορφή:

☆ Ἐχουμε χαράξει πάνω στοὺς χῶμα μιὰ ἀνθρώπινη φιγούρα. Αὐτὴ ἢ εἰκόνα πού ἔχουμε χαράξει εἶναι ἀπὸ τὸν Τιράγουα. Ἐχει ἔρθει μαζί μας σ' ἕτι κάναμε καὶ τὰ πόδια του εἶναι τώρα ἐκεῖ πού στεκόμαστε· τὰ πόδια του εἶναι μαζί μὲ τὰ δικά μας καὶ θὰ περπατᾶνε μαζί τους καθὼς τώρα (...) μπροστὰ σ' ὅλες τὶς δυνάμεις (...) ἀρχίζουμε τὸ ταξίδι μας πρὸς τὸν τόπο τοῦ Γιό.

Πέμπτο Ἱεροτελεστικὸ

Τὸ πέμπτο ἱεροτελεστικὸ εἶναι τὸ ταξίδι καὶ ἀποτελεῖται ἀπὸ τρία μέρη. Στὸ πρῶτο μέρος

☆ ἡ Μητέρα Ἀραποσίτι, πού ὀδήγησε τὰ βήματά μας στοὺς δρόμους πού πρόκειται τώρα νὰ ταξιδέψουμε, μᾶς ὀδηγεῖ πάλι καθὼς περπατᾶμε, μέσα στὰ σώματά μας, προχωρώντας πάνω στὸν τόπο (...). Ὁδήγησε τοὺς πατέρες μας καὶ ὀδηγεῖ καὶ ἐμᾶς τώρα, γιατί γεννήθηκε ἀπ' τὴ Μητέρα Γῆ καὶ ξέρει ὅλους τοὺς τόπους καὶ ὅλους τοὺς ἀνθρώπους καὶ ἐπειδὴ ἔχει ἀπάνω της τὸ σημάδι (τὸ σύμβολο τοῦ γαλάζιου χρώματος) πῶς ἦταν στὴν καλύδα τοῦ Τιράγουα, ὅπου τῆς δόθηκε δύναμη πάνω σ' ὅλα τὰ πράγματα.

Τὸ δεύτερο μέρος εἶναι ἀφιερωμένο στὰ τραγούδια πού τραγουδοῦνται στὸ ταξίδι: Τραγούδι στὰ δέντρα καὶ τὰ ρέματα, Τραγούδι γιὰ τὸ πέρασμα τῶν ρεμάτων, Τραγούδι στὸν ἄνεμο, Τραγούδι στοὺς βούβαλους, Ἡ ὑπόσχεση τοῦ βούβαλου:

☆ Δὲν τραγουδάμε πιά αὐτὸ τὸ τραγούδι, καθὼς ταξιδεύουμε, γιατί τώρα δὲν ὑπάρχουν ἀγέλες βουβάλων νὰ τὶς βλέπεις νὰ στέλνουν τὴ σκόνη στὸν οὐρανὸ καθὼς τρέχουν. Τραγουδάμε αὐτὸ τὸ τραγούδι στὴν κατοικία τοῦ Γιό, γιὰ νὰ θυμόμαστε τὸ βούβαλο καὶ γιὰ νὰ τ' ἀκοῦνε τὰ παιδιὰ μας.

Ἄλλο τραγούδι τὸ τραγουδάγε. ὅταν ἀνεβαίνουν βουνὰ κι ἔγα
ἄλλο ὅταν περνᾶνε μέσας:

☆ Μᾶς ἔχει εἰπωθεῖ πὼς πολὺ παλιὰ οἱ πατέρες μας πήγαιναν
νὰ βλέπουν τὰ μέσας (...). Αὐτὸ τὸ τραγούδι ἦρθε ὡς ἐμᾶς
ἀπὸ κείνο τὸν καιρὸ. Καθὼς δὲν ἔχουμε δεῖ ποτὲ μέσας, δὲν
τραγουδάμε αὐτὸ τὸ τραγούδι στὸ ταξίδι· τὸ τραγουδάμε στὴν
κατοικία τοῦ Γιοῦ, γιὰ νὰ μὴν ξεχάσουμε ὅ,τι εἶδαν οἱ πατέ-
ρες μας ὅταν ταξίδευαν μακριὰ ἀπὸ τὸν τόπο ποὺ κατοικοῦμε
τώρα.

Τὸ τρίτο μέρος περιλαμβάνει δυὸ ὕμνους στὴ Μητέρα Ἀραπο-
σίτι ποὺ τραγουδιοῦνται ὅταν πλησιάζουν στὸ χωριὸ τοῦ Γιοῦ.

Ἔκτο Ἱεροτελεστικὸ

Τὸ ἕκτο ἱεροτελεστικὸ περιλαμβάνει τὶς τελετουργίες τῆς ὑπο-
δοχῆς τῶν Πατέρων ἀπ' τὰ Παιδιά. Γίνεται δεκτὸς ὁ ἀπεσταλ-
μένος. Τὸν τρέφουν καὶ τὸν ντύνουν οἱ ἐπισκέπτες («πράξη ποὺ
σημειώνει τὴ φροντίδα τοῦ πατέρα γιὰ τὸ παιδί του») καὶ μετὰ
τοὺς ὁδηγεῖ στὸ χωριὸ καὶ «στὴν κατοικία τοῦ Γιοῦ μου, ὅπου
κάθεται περιμένοντάς με».

Ἑβδομο Ἱεροτελεστικὸ

Μ' αὐτὸ τὸ ἱεροτελεστικὸ γίνεται ὁ ἀγιασμός τῆς κατοικίας
τῆς ἐτοιμασμένης γιὰ τὴν τελετουργία ἀπὸ τὴν Κάγουας, τὸν
Ἀητό, καὶ ἀπ' τὴ Μητέρα Ἀραποσίτι· τὸ ντύσιμο τοῦ Γιοῦ μὲ
χαρισμένα ροῦχα· καὶ τέλος ἡ προσφορὰ καπνοῦ στὶς δυνάμεις.

☆ Ἡ κατοικία ἔχει τώρα ἀνοιχτεῖ ἀπ' τὴ Μητέρα Ἀραποσίτι
καὶ καθαριστεῖ ἀπὸ κάθε κακὴ ἐπήρεια ἀπὸ τὴν Κάγουας. Ὁ
Γιὸς ντυμένος ἀπ' τὸν Πατέρα σὰν παιδί, ἔχει προσφέρει προ-
σευχὴ καὶ καπνὸ στὶς ἀπάνω δυνάμεις· τὰ ροῦχα ποὺ φοριοῦν-
ταν σ' αὐτὴ τὴν πράξη ἔχουν βγαλθεῖ καὶ χαριστεῖ. Καὶ τώρα
εἶναι ὅλα ἔτοιμα γιὰ τὴ Δημόσια Τελετουργία.

μετ. ἀπ' τὰ ἀγγλικά: Σωκρ. Λ. Σκαρτοῆς

—συνεχίζεται